

Carl Sørensen: I Tilslutning til den højtærede Indenrigsministers Udtalelser vil jeg gerne nævne, at de to Ændringer, der her foreslaas foretaget i Lov om Øen Saltholmens kommunale Stilling og om Ordningen af Forholdet mellem Øens Ejere indbyrdes, er foranledigede ved den Bestemmelse, der findes i Lovens § 7, 4de Stykke, sidste Punktum: „Saafremt den ved nærværende Lovs Ikrafttræden gældende Ejendomsskyldvurdering er mere end 1 Aar gammel, skal der inden 3 Maaneder efter Lovens Ikrafttræden foretages en ny Vurdering til Ejendomsskyld efter Begæring af Kommissionen.“ Nu er den gældende Lov over 3 Maaneder gammel, og det er endnu ikke lykkedes at faa gennemført en ny Ejendomsskyldvurdering. Man foreslaar derfor her, at der i Stedet for det Punktum, jeg læste op, indsættes følgende Bestemmelse: „Den Ejendomsskyldvurdering for Øen, der fastsættes ved den i Aaret 1920 stedfindende almindelige Vurdering til Ejendomsskyld, vil i saa Henseende være at lægge til Grund.“ Det er vist en ganske naturlig Bestemmelse.

Den anden Bestemmelse, der foreslaas, angaar Bestemmelsen i § 9, 1ste Stykke, 1ste Punktum, der lyder saaledes: „Foretrækker en afløsningspligtig Hartkornsejer at afhænde sin Hartkornsandel til anden Medejer af Saltholmen eller til Ejerlavet fremfor at lade sig udløse af Samejeforholdet efter Reglerne i denne Lov, skal dette være ham tilladt paa Betingelse af, at Afhændelsen fuldbyrdes inden 6 Maaneder efter denne Lovs Ikrafttræden.“ Det foreslaas, at der i Stedet for indsættes: „1. Oktober 1920“. Den sidste Ændring er egentlig nødvendiggjort ved den første.

Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale, at man stemmer for Lovforslaget, som det foreligger.

Alfred Christensen: Jeg beder dette høje Ting stemme for dette lille Lovforslag angaaende Forlængelse af Fristen vedrørende Udførelsen af Saltholmslovens Bestemmelser, for at det overhovedet kan blive muligt for Ejerne af Saltholmen at faa den tilsigtede Gavn og Nytte af Loven.

Sporon-Fiedler: Ogsaa jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale mine Partifæller at stemme for Lovforslaget, som det nu foreligger.

Chr. Hansen: Jeg kan ligeledes paa mit Partis Vegne anbefale, at man stemmer for Lovforslaget, som det foreligger.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 144 af 10. Maj 1915 om anerkendte Sygekasser.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3607).

Sagen sættes til Forhandling.

Hegelund-Lange: Det foreliggende Lovforslag indeholder en meget stor Mængde Ændringer af vidtrækkende Betydning baade i principiel og ikke mindst i økonomisk Henseende; omtrent en Trediedel af samtlige Sygekasselovens Paragraffer foreslaas ændret. En enkelt af Paragrafferne, den største maaske af dem alle, § 13, bliver ændret saaledes, at der ikke bliver Punkt paa Punkt af den tilbage. Hvis man var overtroisk, kunde man fristes til at tro, at ogsaa i Love er Tallet 13 et uheldigt Tal.

Af de foreslaaede Ændringer er en betydelig Del af almindelig Karakter, og jeg skal derfor ikke opholde mig ret længe ved dem. Jeg gaar ud fra, at denne Del gennemgaaende vil blive underkastet en velvillig Behandling fra alle Partiers Side, netop fordi de ikke er af vidtgaende principiel Karakter. Det er saadanne Ændringer som den, der gaar ud paa, at Minimum af Medlemstallet skal hæves fra 50 til 200, eller Ændringen til § 12 om, at Reservefonden skal have en vis Gennemsnitsstørrelse. Ændringen til Lovens § 13, hvorefter Statstilskuddet pr. Medlem skal hæves fra 2 Kr. til 3 Kr., er selvfølgelig økonomisk set en ret vidtgaende Ændring; den vil med det nuværende Medlemstal betyde en Merudgift for Staten paa 1 200 000 Kr., godt og vel, om Aaret; men denne Ændring falder i alt Fald i Traad med mangfoldige andre Ændringer, som er begrundede i Hensynet til vore Penges faktisk synkende Værdi.